

εἶδους πρέπει νὰ ἐνεργῇται ὅσον τὸ δυνατόν πρῶτῳ, ὅπως δύναται νὰ ὠριμάζη πρὸ τῶν ἐπερχομένων ἀδιακόπων ὑετῶν τοῦ φθινοπώρου, καὶ σὰς παραγγέλλομεν νὰ δώσητε πλήρη δημοσιότητα εἰς τὴν παροῦσαν μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1865.

Ὁ Ὑπουργός

Α. Α. Χ. ΑΝΑΓΓΥΡΟΥ.

Α. Φεταλίδης.

Ἡ ἐν Σύρῳ ἐταιρία τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου.

Ἠμιλήσαμεν ἤδη περὶ τῆς ἐταιρίας ταύτης καὶ εὐχαριστοῦμεθα βλέποντες ὅτι προβαίνει αἰσίως· αἱ ἀρχαὶ ἡμῶν περὶ τῶν καλῶν τὰ ὅποια φέρουσιν οἱ συνεταιρισμοὶ εἰς γινώσται τοῖς ἀναγνώσταις τῆς Μελίσσης, ὥστε δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ μακρυγορήσωμεν αὐθις. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχουσιν ἰδέαι ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ὑπάρξεως τῶν τελωνείων μεταφέρωμεν εἰς τὰς στήλας τῆς Μελίσσης τὸν περὶ καταργήσεως αὐτῶν λόγον, ὃν ἐξεφώνησεν ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν τῆς ἐταιρίας ταύτης ὁ Κ. Σιγαλός, ἀπεκδεχόμενοι τὰς παρατηρήσεις τῶν ἀντιφρονούντων.

Ἀξιοτίμοι Κύριοι!

Ἄς συγχαρῶμεν ἀλλήλους ἐπὶ τῇ προθύμῳ συστάσει καὶ τῇ μέχρι τοῦδε καλῇ ὑποδοχῇ τῆς ἐταιρίας μας.

Τὰ εὐχάριστα ταῦτα σημεῖα ἐν ᾧ ἐνθαρρύνουσιν ἡμᾶς ἐπιδιώκοντας ἐθνικὸν σκοπὸν, εὐαγγελίζονται συνάμα νέαν τάξιν πραγμάτων καὶ ἀριδῆλως καταδεικνύουσιν ὅτι εἰσῆλθομεν εἰς ὁδὸν λογικῆς καὶ νομίμου ἐνεργείας, δι' ἧς εὐδοῦνται ἄνευ κινδύνων αἱ δίκαιαι ἐπιθυμίαι ἐνὸς ἐλευθέρου, ὡς τὸ ἡμέτερον, ἔθνους.

Αἱ προκηρυχθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ ὁσημέραι στεφανοῦμεναι ὑπὸ τῆς πείρας ἐμπορικαὶ ἐλευθερίαι εἶναι ὁ σκοπός, ὃν ἐπιδιώκει ἡ ἐταιρία μας.

Εἰς τὰ πρῶτα θέματα τῆς, ἀπαντήσασα αὕτη τοὺς τελωνιακοὺς φραγμοὺς, οἵτινες μ' ὅλας τὰς θεωρητικὰς τινων ἐναντίας δοξασίας, ὁμολογουμένως κρατοῦσι δεσμευμένην τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν καὶ δραστηριότητα τοῦ κυριωτέρου ἐν τῷ τόπῳ κλάδου, ὀρθότατα διὰ τοῦ κατασπατατικοῦ τῆς ὥρισεν ὡς πρῶτον τῆς μέλημα τὴν κατάργησιν τούτων.

Ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας μας χρονολογεῖται ἡ ὑπαρξίς τῶν Τελωνείων τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τούτων ὁ αἰεδίδιμος Καποδίστριας ἠδυνήθη νὰ εἰσπράττῃ μικρά τινα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ποσά, λίαν κατεπείγοντα τότε, ἐπιβάλλων φόρους ἐπὶ μὲν τῆς εἰσαγωγῆς δέκα, ἐπὶ δὲ τῆς ἐξαγωγῆς καὶ μεταφορᾶς ἐξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, ὑπὸ τὸ σύστημα ἐκτιμήσεως. Τὴν τελωνιακὴν ταύτην φορολογίαν παραδεχθεῖσα ἡ βασιλεία διετήρησε μέχρι τοῦ 1837, ὅτε ἀπηλλάγησαν τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς καὶ μεταφορᾶς τὰ κατεργασμένα καὶ ἐντελῆ. Τὸ 1843 κατηργήθη τὸ πέλος τῆς ἐσωτερικῆς μεταφορᾶς τῶν προϊόντων τῆς γεωργίας καὶ εἰσῆχθη ἡ λίαν πλημμελὴς κλίμαξ τῶν σιτηρῶν, ἥτις εὐτυχῶς πρὸ πολλοῦ κατηργήθη. Τὸ δὲ 1857 καταργηθέντος τοῦ συστήματος τῆς ἐκτιμήσεως ἐβλήθη εἰς ἐνέργειαν τὸ ἐν χρήσει δασμολόγιον, ἀφορῶν ἰδίως τὴν εἰσαγωγὴν, καὶ ἤρξατο κατὰ μικρὸν ἡ κατάργησις τῶν τῆς ἐξαγωγῆς τελῶν, ἅτινα σχεδὸν ἐξέλειπον. Αἱ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις ἐκ δύο περίπου ἑκατομμυρίων κατὰ τὸ 1833, ἔφθασαν εἰς τέσσαρα καὶ ἥμισυ μέχρι τοῦδε ἤτοι ἐν διαστήματι ἐνὸς τρίτου τοῦ αἰῶνος ἐδιπλασιάσθησαν. Σημειωτέον ὅμως ὅτι αἱ τῶν τελωνείων εἰσπράξεις δὲν προέρχονται μόνον ἐκ τελῶν εἰσαγωγῆς, ὧν τὸ πρὸς δὲν ὑπερέβη τὰ τρία καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια, ἀλλὰ καὶ ἐκ λυμενικῶν καὶ ἐγγείων φόρων καὶ παρομοίων ἄλλων δικαιωμάτων, δυαμένων νὰ εἰσπράττωνται καὶ ἄνευ τῆς ὑπάρξεως τῶν τελωνείων.

Τοιοῦτον ἐν συντόμῳ τὸ πρὸ τῆς ἐνώσεως τῆς ἀδελφῆς Ἑπτανήσου ἱστορικὸν τῶν τελωνείων μας, ἅτινα νομίζουσι τινες ὅτι κάλλιον ἐτακτοποιήθησαν ἀφ' οὗ τοῦ σύστημα τῆς ἐκτιμήσεως ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ δασμολογίου, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ μὲ ἀδίκον ἀντικατάστασιν τῆς ἀδικίας· καθόσον τὸ μὲν σύστημα τῆς ἐκτιμήσεως εἶναι ἀδίκον ὡς προσβάλλον τὴν ἰσορροπίαν τοῦ ἐμπορίου, τὸ δὲ δασμολόγιον ἐπίσης εἶναι ἀδίκον ὡς φορολογοῦν διὰ τοῦ πλεον ἀνίσου τρόπου τὰς διαφόρους τάξεις τοῦ λαοῦ.

Τοιαῦτα τὰ τελωνεῖα μας, ἅτινα διὰ τοῦ ἐν χρήσει δασμο-

λογίου χορηγοῦσι τὴν δύναμιν εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὺς νὰ παίζωσι μὲ τὰς τύχας τοῦ ἐμπορίου καὶ αὐτῆς τῆς παραγωγῆς, αὐξομειοῦντες τὰ τέλη, ὅτε μὲν λόγῳ σαφῶς προστασίας, ὅτε δὲ λόγῳ γραπτῆς ἐμπορικῆς εὐκολίας, αἰείποτε ὁμῶς λόγῳ ταμιευτικῶ, ἤτοι κερδοσκοπικῶ.

Τοιαῦτα τὰ τελωνεῖα μας, τῶν ὁποίων τὴν ἄρσιν δικαιοῦμεθα πληρέστατα νὰ ἐπιζητῶμεν διὰ πολλοὺς, τοὺς πλείοτε-
ρους μάλιστα ἐξαιρετικοὺς λόγους, καὶ

1) Διότι ὁ ἐκ τοσούτων παραλίῶν καὶ τοσούτων λιμένων φυσικὸς ἐξαιρετικὸς σχηματισμὸς τοῦ Κράτους μας εἶναι ἀδύνατον νὰ προφυλαχθῇ ἐντελῶς ἀπὸ τελωνεῖα καὶ ἀπὸ ὀλοκλήρους στρατοὺς τελωνοφυλακῆς.

2) Διότι ἐν τοιούτῳ Κράτει, τοῦ ὁποίου ἡ ἐμπορικὴ σημασία, καθ' ὅλους τοὺς λόγους, εἶναι μεγίστη, ἡ ὑπάρξις τελωνείων, ἀνικάνων, ὡς εἴρηται, νὰ τὸ προφυλαξῶσι, δεν δύναται ἢ νὰ προσβάλλῃ οὐσιωδῶς τὴν ἐμπορικὴν μας ἰσορροπίαν μὲ οὐχὶ μικρὰν μάλιστα βλάβην τῶν δημοσίων ἡθῶν.

3) Διότι ἡ ἐξαιρετικὴ γεωγραφικὴ θέσις, ἐν ἣ κεῖται εὐτυχῶς τὸ κράτος μας, εἶναι ἀναντιρρήτως μία θαυμασιὰ μετὰξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως γέφυρα, τῆς ὁποίας ἡ χρησιμότης οὐδετεροῦται ἀτυχῶς ὡς ἐκ τῶν τελωνείων μας, ποριζομένων σχεδὸν μηδὲν, μὲ ἀπώλειαν λίαν πλουσίων, ἄλλως, πῶρων.

4) Διότι τὰ τελωνεῖα μας ταῦτα, οὔτε ὡς προστατευτικὰ, ὡς τινες, τῆς προστατευτικῆς σχολῆς ἐσφαλμένως τὰ ὑποθέτουσιν, ὠφέλησαν τὴν γεωργικὴν ἢ βιομηχανικὴν παραγωγὴν μας οὔτε ὡς ταμιευτικὰ, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ὑπῆρξαν ἐπωφελῆ τὸ παράπαν.

5) Διότι, ὡς ἀπεδείχθη πρὸ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου, ἵνα εἰσπράττῃ διὰ τούτων τὸ δημόσιον τρία καθαρὰ ἑκατομμύρια, ἀνάγκη νὰ εἰσπράττωσι ταῦτα ἑξακοσίας χιλιάδας περί-
πλεον πρὸς συντήρησίν των· οὐδεὶς δὲ φόρος εἰσπράττεται μὲ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἐνὸς ἑκτου, ὡς ὁ διὰ τούτων.

6) Διότι τὸ διὰ τούτων δεσμευμένον ἐμπόριόν μας καταναλῶσαν τὸ ἥμισυ τῆς ζωῆς του εἰς τελωνιακὰς διατυπώσεις, ὑπαγορευομένας ἐκ τῆς βεβιασμένης διατηρήσεως τελωνείων ἐπὶ ἀνεπιδέκτου τῶν τοιούτων χώρας, κατεδικάσθη ἵνα κυκλο-

φορῇ ἐσωτερικῶς πρὸ πάντων, ὡς νὰ ἐκλήθῃ ὅπως μετακινή τὰ κεφάλαια ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τὰς χεῖρας εἰς τὰς τοῦ ἐτέρου, καὶ

7) Διότι ἐκ τῆς ἄρσεως τούτων γεννῶνται πολλὰ χρηστὰ ἐλπίδες περὶ αἰσιωτέρου μέλλοντος· ὡς λόγου χάριν.

Ἡ ἐλπίς ὅτι ἡ Ἑλλάς, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της, κατασταθήσεται ἡ γενικὴ ἀποθήκη τῶν προϊόντων τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως, εἰς ἣν θέλουσι ταῦτα συγκεντροῦσθαι καὶ ἐξ ἧς θέλουσι πορίζεσθαι τὰ χρήματα ἕκαστος, ἂν ὅχι μεμακρυσμέτος, πησιόχωρος τοῦλάχιστον ξένος τόπος.

Ἡ ἐλπίς ὅτι ἐν γένει τὸ ἐμπόριόν μας θέλει μεγάλως ἀναπτυχθῇ ὡς ἐκ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐνεργείας του, αἱ συναλλαγαὶ θέλουσι πολλαπλασιασθῇ, οἱ ἐν ἀλλοδαπῇ ἐμπορικοὶ μας κλάδοι θέλουσιν ἐπεκταθῇ καὶ ἡ ὁδὸς τῶν Ἰνδιῶν, διὰ τοῦ μετ' οὐ πολὺ ἀνοιγομένου εἰς τὸ ἐμπόριον πορθμοῦ τοῦ Σουέζ, θέλει εὐρεῖ εἰς τὸν ἐγγύτερον σταθμὸν τῆς εὐνομουμένης Εὐρώπης τοὺς ἐλευθέρους λιμένας μας πρὸς συγκέντρωσιν καὶ διανομὴν τῶν πλουσιῶν προϊόντων τῆς Ἀσίας.

Ἡ ἐλπίς ὅτι ἡ ἀνεκτίμητος ναυτιλία μας, ὡς ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ μετὰ τῶν ξένων ἐθνῶν ἐμπορίου μας, θέλει εὐρίσκει προχειρότατα ταξείδια πρὸς ἀένναον κίνησιν, ἡ ἀκτοπλοῖα μας εὐρύτατον στάδιον προόδου, καὶ μέγα συμφέρον.

Ἡ ἐλπίς ὅτι, ὡς ἐκ τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐλευθεριῶν, ὡς ἐκ τῶν ἐπικερδῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς ὀλιγοεξόδου συντηρήσεως, ὁ πληθυσμὸς μας ἐπαυξηθήσεται· πολλοὶ δὲ ἐν Εὐρώπῃ βιομήχανοι, ἰδίως οἱ ἐπὶ τῶν χρησίμων εἰς τὴν Ἀνατολὴν καταγινόμενοι καὶ χρεῖαν ἔχοντες τῶν πρώτων ὑλῶν ταύτης, θέλουσι μεταφέρει τὰς μηχανάς των ἐν Ἑλλάδι, ἐνθα ἡ μὲν πρώτη ὕλη ἔσεται ἀσειδωτος πρὸ τῶν ποδῶν των, ἡ δὲ κατανάλωσις τῶν προϊόντων τῆς βιομηχανίας των πρὸ τῆς θύρας των. Τὰ προϊόντα τούτων ἀπαλλακτόμενα τῶν ἐξόδων μακρᾶς μεταφορᾶς θέλουσιν εὐρίσκει πλειοτέρους καὶ προχειροὺς τοὺς ἀγοραστὰς, καὶ πωλούμενα εἰς μετριωτέρας τῶν ἐν τῇ Δύσει τιμῶν θέλουσι παρέχει εὐαρεστωτέρας ὠφελείας εἰς τοὺς βιομηχάνους, ἐν τῷ συμφέροντι τῶν ὁποίων θέλει εὐρεῖ καὶ ὁ τόπος βιομηχανικὴν καθοδήγησιν.

Ἡ ἐλπίς ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο, ὡς συνεπάγον τὴν ἐπαύξησιν τῶν κεφαλαίων καὶ κατὰ συνέπειαν τὸν ἐκπεσμόν τοῦ τόκου,

θέλει συντελέσει τὰ μέγιστα εἰς τὸ ν' ἀποκτήσῃ ἡ γεωργία μας καὶ αὐτὴ ἡ νεαρὰ βιομηχανία μας, ὧν σήμερον στεροῦνται καταλληλοτέρων εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ προαγωγὴν τῶν μέσων.

Καὶ τόσαι ἄλλαι ἐλπίδες.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.

Δοκίμιον περὶ τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας τῆς Ἀγγλίας
ὑπὸ *Α. Δελαβέρν* μεταφρασθὲν ὑπὸ τοῦ *Κ. Φωιστηροπούλου*.
Εὕρεσκειται παρὰ τοῖς ἐνταῦθα βιβλιοπώλαις *ΚΚ. Ναδέρη καὶ*
Νάκη. Τιμᾶται δραχ. 3.

Ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ὁμιλήσωμεν προσεχῶς ἐν ἐκτάσει περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου συγγράμματος, τὸ ὅποιον προῶρι-
σται νὰ ἐξασκήσῃ εὐεργετικὴν ἐπιρροήν ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γεωρ-
γίας, περιοριζόμεθα μόνον σήμερον νὰ τὸ συστήσωμεν θερμῶς
εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Μελίσσης διαβεβαιοῦντες τοὺς τοῦτο
ἀποκτήσαντας ὅτι θέλουσιν ὠφεληθῇ ὅσον παρ' οὐδενὸς τῶν μέ-
χρι τοῦδε εἰς τὴν γλῶσσάν μας μεταφρασθέντων τοιοῦτου εἴ-
δους συγγραμμάτων.

Πραγματεία περὶ τοῦ καταλληλοτέρου διὰ τὴν Ἑλλάδα
οἰκονομικοπολιτικοῦ ὀργανισμοῦ ὑπὸ Στάμου Τρικαλιώτου κλ.

Ὁ φιλόπονος *Κ. Τρικαλιώτης* ἐν τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ ἀπα-
ριθμεῖ τὰ οἰκονομικὰ συστήματα τῶν διαφόρων ἀρχαίων καὶ
νεωτέρων ἐθνῶν καὶ ἀποδεικνύει ἐναργῶς, ὅτι ἡ Ἑλλὰς διὰ νὰ
εὐτυχήσῃ ὀφείλει ν' ἀναπτύξῃ τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἀνταλλα-
κτικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν γεωργίαν. Ἐπαινοῦντες τὸν ζῆλον καὶ
τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ φιλοπάτριδος συγγραφέως συνιστῶμεν εἰς
τὴν ἀνάγνωσιν ἰδίως τῶν Κυβερνώντων τὸ συμπέρασμα τῆς
πραγματείας τοῦ *Κ. Τρικαλιώτου* ἔχον ὡς ἐξῆς.